

Introitus:

Potom určil Pán ještě jiných sedmdesát dva a poslal je před sebou po dvou do každého města a místa, kam měl sám jít... Kdo slyší vás, slyší mne, a kdo odmítá vás, odmítá mne; kdo odmítá mne, odmítá toho, který mne poslal.“ (Lukášovo evangelium 10:1 a 16)

Čtení ze Staré smlouvy:

Poté, co se Lot od něho oddělil, řekl Hospodin Abramovi: „Rozhlédni se z místa, na němž jsi, pohlédni na sever i na jih, na východ i na západ, neboť **celou tu zemi, kterou vidíš, dám tobě a tvému potomstvu až navěky**. A učiním, že tvého potomstva bude jako prachu země. Bude-li kdo moci sečíst prach země, pak bude i tvé potomstvo sečteno. Teď projdi křížem krázem tuto zemi, neboť ti ji dávám.“ Hnul se tedy Abram se stany, přišel a usadil se při božišti Mamre, které je u Chebrónu. I tam vybudoval Hospodinu oltář. Kniha Genesis 13:14-18

Čtení z epištol:

Vybízím vás tedy, bratři, skrze milosrdenství Boží, abyste vydali svá těla v oběť živou, svatou a příjemnou Bohu; to je vaše rozumná služba Bohu. A nepřipodobňujte se tomuto věku, nýbrž proměňujte se obnovou své mysli, abyste mohli zkoumat, co je Boží vůle, co je dobré, přijatelné a dokonalé. Skrze milost, která mi byla dána, pravím každému, kdo je mezi vámi: **Nesmýšlejte výš, než je třeba smýšlet, ale smýšlejte tak, abyste jednali rozumně**, podle toho, **jakou míru víry udělil každému Bůh**. Pavlův dopis Římanům 12:1-3

Čtení z Evangelia:

Těch sedmdesát dva se vrátilo s radostí a říkali: „Pane, i démoni se nám poddávají ve tvém jménu.“ Řekl jim: „Viděl jsem, jak Satan spadl s nebe jako blesk. Hle, dal jsem vám pravomoc šlapat po hadech a štírech, i nad veškerou silou Nepřítele, a naprosto nic vám neublíží. Ale z toho se neradujte, že se vám poddávají duchové; **radujte se, že vaše jména jsou zapsána v nebesích**.“ Lukášovo evangelium 10:17-20

Míra víry aneb Jde o vítězství dobra nad zlem

Dětem: Když pan učitel chce při cvičení na klavír udržet rytmus, pak spustí takovou strašnou potvoru, které se říká metronom a ona ťuká nesmlouvavě přesně a vyměřuje takty. Každý z nás má ale takový metronom ve svém těle, nahmatejte si puls! A tenhle metronom je třeba poslouchat, zdravě jej honit a nikdy jej neuhnout. Proto je třeba zdravě jíst, spát, sportovat. Když tenhle metronom škytne a už neťukne, je zle. „Pane Ježíši, děkuji Ti za to, že mé srdce bije. Prosím, aby vyměřený čas a prostor mého života byl Tobě ke slávě a lidem k radosti. (Alternativa: Vyprávět o pohádce, kde dobro musí vyhrát nad zlem.)

Přátelé, co je snazší: Vyřešit nějaký věroučný spor a nebo najít způsob jak prožít k obecnému dobru dnešní den? Jistě je snazší řešit (a nevyřešit) věroučné téma. Podstatnější a potřebnější je ale ten dnešek! Kolik teorií jsem slyšel a přiznám se - i sám napovídal - o nepřipodobňování se tomuto věku a dalších superduchovních věcech. Třeba i o míře víry a duchovních kvalitách. Ale pravdou je, že jsem životem až do dnešního dne prošel jenom díky speciální milosti Boží. Četli jsme o Abramovi a míře země, kterou mu Pán Bůh svěřil. Učedníky jsme nachytali, jak míru své užitečnosti měřili podle démonů, kteří se jim poddávali. A podstatná míra byla dána zápisem do knih života v nebesích.

Budu Vám dnes představovat pohledy na míry našeho života, na míru naší křesťanské víry a moc rád bych, abyste odcházeli s novou nadějí. Velkým zrcadlům se vyhýbáme.,

protože ukazují celou pravdu. Od krejčího odcházíme občas s hrůzou, jak jsme zase přibrali a zakulatila se nám postava. Podezíráme krejčovský metr a huderáme na netaktního krejčího, který se neuctivě vyjádřil o našem pozadí.¹ Říká se, že pokud se nový oblek pozná na ulici, pak krejčí odvedl špatnou práci. Oblek musí vypadat přirozeně, jako by ke svému nositeli dávno patřil. Stejně tak, abych byl rád, kdybyste mohli odejít s tím, že byly míry odebrány tak dokonale, že vám oděv padne jako ulitý.

Pokud je řeč o mírách, vybral jsem tři texty, které používají stejný výraz pro míru, řecky *metrón*.² A teď postupně:

1. Míra Kristovy postavy

Apoštolský dopis do Efezu mluví o míře hned dvakrát. Ale pokaždé ve spojení s Kristem. Míra, kterou měříme, míra, kterou hledáme a máme respektovat - je Kristova! Však poslouchajme: „Ale každému z nás byla dána milost podle **míry Kristova obdarování**. Proto praví: ‚Vystoupil do výše, odvedl s sebou zajatce a dal dary lidem.‘ Co jiného znamená ‚vystoupil‘, než že nejprve i sestoupil do nejnižších částí země? Ten, jenž sestoupil, je také ten, jenž vystoupil vysoko nad všechna nebesa, aby naplnil všechno. A on dal jedny apoštoly, jiné proroky, některé evangelisty, jiné pastýře a učitele, aby připravili svaté k dílu služby, k vybudování těla Kristova, dokud nedospějeme všichni k jednotě víry a plného poznání Syna Božího, v dospělého muže, **v míru postavy Kristovy plnosti**, abychom již více nebyli jako děti, zmítáni vlnami a hnáni každým větrem učení v lidské nestálosti, v chytráctví k nastražené cestě bludu, nýbrž abychom byli pravdiví v lásce a rostli všemi způsoby v toho, který je hlavou, v Krista. Z něho celé tělo, spojované a držené pohromadě pomocí každého kloubu podpory, která je podle činnosti a míry jedné každé části, bere výživu pro svůj růst ke svému vybudování v lásce.” (Dopis Efezským 4:7-16)

To, co my děláme, ať je to cokoli, děláme podle Kristova stříhu, podle jeho kapacity a jeho moci! Nezáleží na nás, ale na jeho kvalitách. Vystoupil na nebesa, aby naplnil všechno. On kraluje a rozdává kompetence, jednomu tak a jinému jinak. Jednoho má za pastýře a druhého třeba za učitele...

A jestli o něco jde, tak jde o jeho dílo, jeho míru, jeho obraz, jeho představu a jeho cíle. Nemáme ohmatávat sebe a obíhat s metrem naše duchovní svaly, opěvovat naše zkušenosti, hrát komedii požehnané moudrosti, mudrovat nad tím, zda jsou ještě dnes apoštolé... Počítat duchovní dary, jejichž seznam nikde v Bibli není podmětem, ale vždy předmětem. Nikde není seznam darů s razítkem. Nemáme zvýrazňovat naše schopnosti, oslňovat okolí svou zralostí. Jestli na něčem záleží, pokud má být pojmenován cíl, pak je to: **Pravdivost v lásce a růst všemi způsoby a směry do Kristovy podoby**. O to jde. O nic jiného! **To je první míra**, kterou musíme respektovat.

Pane, odpusť mi, že stále myslím na sebe, na mou míru duchovnosti. Děkuji Ti, že nám dáváš společenství. Odpusť mi, že jsem jej ještě nedocenil. Co chceš abych v něm dělal?

2. Apoštolská míra služby

Druhý text je z Pavlova dopisu do Korintu. Apoštol a jeho spolupracovníci do Korintu napsali zřejmě více, než dva dopisy. Tamní učitelé a vedoucí začali vysvětlovat, že se bez

---

¹ Krejčí si musí dělat diskrétní poznámky o tělesných zvláštностech zákazníka, tak popisuje svoje způsoby pražský zakázkový krejčí Josef Němec: <http://krejcovstvi.kvalitne.cz/ProfesionalniPristup.htm>

² Čeština je bohatší a v českém ekumenickém překladu (ČEP) jsou využity výrazy, které nejenom překládají, ale také výrazněji *vykládají* text.

apoštolského vlivu klidně obejdou. Potřebovali se Pavla zbavit! Pavel sebe a své spolupracovníky nezvykle otevřeně hájí: „**Netroufáme se totiž zařadit mezi ty, kteří doporučují sami sebe, nebo se k některým z nich přirovnat; vždyť oni se měří sami sebou a přirovnávají se k sobě samým, a nechápou, oč jde. Nebudeme se chlubit nad stanovenou míru, ale v souladu s výměrou oblasti, kterou nám vyměřil Bůh míry, abychom dosáhli také až k vám. Neboť se nevypínáme přes míru, jako bychom k vám nedosahovali, vždyť až i k vám jsme přišli s evangeliem Kristovým. Nechlubíme se bez míry cizí prací, ale máme naději - poroste-li vaše víra - že se mnohem hojněji mezi vámi rozšíříme po naší oblasti, abychom zvěstovali evangelium i mimo vaše území, a nebudeme se chlubit tím, co je hotovo v oblasti druhých. Kdo se chlubí, ať se chlubí v Pánu. Neboť není osvědčený ten, kdo doporučuje sám sebe, nýbrž ten, koho doporučuje Pán.**” (2. dopis do Korintu 10:12-18)

Apoštolskou míru můžeme pochopit jako oblast, prostor. Jako kulečnickový stůl s mezemi, ve kterých se střetávají koule a směřují k východiskům. Jako hřiště, po kterém běhají hráči, kde spolu hrají, protože významem hry není jen to, že jeden zvítězí nad druhým, ale také to, že ty dva týmy **spolu** hrají.

Apoštolovi kritici nepřijali žádnou vyměřenou oblast jako úkol. Poměřují se mezi sebou, ohmatávají si svaly a cvičí jenom proto, aby vyhráli nad těmi druhými. Jde jim o lidská vítězství. Narážejí na sebe, aby jeden druhého ponížili. To vše je nesrovnatelné s úkolem apoštolů.

Co je naším vyměřeným polem na které jsme posláni Pánem Bohem? Co po nás chce? Nevypínáme se přes míru? Nechlubíme se cizí prací, není naším cílem přesáhnout míru, vyměřenou oblast a stát se světovým? Nejsme překvapeni, že ve vyměřeném poli sboru či rodiny naráží jeden na druhého jako kulečnickové koule? To je přece naprosto správné, když se střetávají dva pohledy muže a ženy, dětí a rodičů. Přece nám to nakonec pomáhá! To, že spolu hrajeme to utkání je nanejvýš podstatné! Nezačali jsme náhodou hrát jen o vítězství? Není to tak, že jeden musí být poražený a druhý zvítězit?

3. Společná míra víry

Třetí text je z Pavlova dopisu Římanům, ze 12. kapitoly, kterou jsme už načali v úvodním čtení. Apoštolu Pavlovi v pohledu na vnitřní i vnější svět římského sboru jde o jedno jediné: Aby vyhrálo dobro nad zlem! Finále jeho rad přece zní: „**Nenech se přemáhat zlem, ale přemáhej zlo dobrem.**” (12:21) Ale není to pošetilá a naivní představa stárnoucího apoštola, který sedí ve vězení? Není. Dopis do Říma psal pravděpodobně v roce 58 v Korintě či okolí. Ano přesně tam, kde měl jasnou míru svého apoštolského poslání. Proto také tak jasně mluví: „**Skrze milost, která mi byla dána, pravím každému, kdo je mezi vámi: Nesmýšlejte výš, než je třeba smýšlet, ale smýšlejte tak, abyste jednali rozumně, podle toho, jakou míru víry udělil každému Bůh.**” (12:3)

Každému udělil Bůh tu velkou míru svého poslání. Nemluví o našich subjektivních mírách, ze kterých jsme někdy nešťastní! Naopak: Je to ta velká míra Kristova, jak jsme s Efezany směli pochopit, je to ta míra přesně vymezená Božím povoláním, možná až

topograficky. Papež František před časem řekl, že farnost³ se dá vymezit šesti sty metry dokola kolem kostela. Ale je to stále Boží míra, která se jen stává také naší. Každý v ní má svůj podíl. My jsme si zvykli myslet na to, že jeden má větší míru (svoji) a jiný zase menší míru (a zase jen tu svoji), každý je jiná kapacita. A tady je už krůček k tomu dělat rozdíly, hierarchii. Všechno podstatné pak dělají jen ti, kdo mají odpovídající kvality. Ale ono je to přesně naopak. **Kristova míra**, stejná míra podle Božího stříhu, **je mírou víry, kterou každému** udělil Bůh! Tak to je!

Křesťanství musí být velmi osobní, odpovědnost za dané místo musí být velice osobní, protože jsme posláni spolu s Kristem. Jen tak může platit: „**Jako máme v jednom těle mnoho údů a všechny ty údy nemají stejný úkol, tak i my, i když je nás mnoho, jsme jedno tělo v Kristu, ale jednotlivě jsme údy jednoho. Máme rozdílné dary podle milosti, která nám byla dána: Má-li někdo prorocký, ať ho užívá v souhlase s vírou. Má-li službu, ať slouží. Je-li vyučující, ať učí. Má-li dar povzbuzování, ať povzbuzuje. Kdo rozdává, ať rozdává upřímně. Kdo stojí v čele, ať je horlivý. Kdo prokazuje milosrdenství, ať to činí radostně. Láska ať je bez přetvářky. Ošklivte si zlo, Iněte k dobrému. Vroucně se navzájem milujte bratrskou láskou, v prokazování úcty předcházejte jeden druhého. V horlivosti neochabujte, buďte vroucího ducha, služte Pánu. V naději se radujte, v soužení buďte trpěliví, v modlitbě vytrvalí. Sdílejte se se svatými v jejich potřebách, usilujte o pohostinnost. Dobrořečte těm, kteří vás pronásledují, dobrořečte a nezlořečte. Radujte se s radujícími, plačte s plačícími. Mějte jeden k druhému stejný ohled. Nepomýšlejte na vysoké věci, ale nechte se vést k obyčejným. Nebuďte moudří sami podle sebe. Nikomu neodplácejte zlým za zlé. Především lidmi mějte na mysli ušlechtilé věci. Je-li možno, pokud to záleží na vás, mějte pokoj se všemi lidmi. Nemstěte se sami, milovaní, nýbrž dejte místo Božímu hněvu, neboť je napsáno: ‚Mně patří pomsta, já odplatím, praví Pán.‘ Ale: ‚Jestliže má tvůj nepřítel hlad, dávej mu jíst, a má-li žízeň, dávej mu pít; když to budeš činit, nasypeš žhavé uhlí na jeho hlavu.‘ **Nenech se přemáhat zlem, ale přemáhej zlo dobrem.**” (12:4-21)**

Souhrnem:

Rád jsem vám dnes zvěstoval, že ta nejdůležitější míra, ten nejdůležitější rytmus a tep, je ten Kristův. Z dopisu do Efezu jsem vám vyřizoval, že fazóna, kterou máme nést, **je ta Kristova**. O ty naše, kterých se lekáme či na které jsme pyšní,⁴ vůbec nejde.

Pak jsem se na příkladu hřiště snažil přiblížit, že míra služby **je vymezena prostorem**, oblastí ve které spolu hrajeme a někdy se i střetáváme. A není to špatně, ale je to k užítku, protože za svěřenou zemí, za ten náš pažit budeme skládat účty, zda jsme jej naplnili evangeliem a nebo hloupými spory a komediemi.

Nakonec jsem vám představil opět **míru Kristovy víry, která se však stává i naší vlastní** a vede k rozumné službě. Dal jsem důraz na osobní přijetí toho, co je společné. Zcela záměrně jsem ve dvou textech nemluvil o nějakých seznámeních darů ducha svatého. Připadlo mi to tak pošetilé, jako se pyšnit lesklým náradím, jak říkáme někdy vercajkem z Hongkongu. Jde o tu práci, o to dílo vykonané náradím, ne o samotné nástroje Ducha svatého. Cíl je přeci jasný: Aby dobro vítězilo nad zlem!

³ Pokud se někdo vzteká při slově farnost a tvrdí mi, že žádné farnosti a fary nemáme, že máme jen své sbory, bojím se, že tím myslí na to, že se skutečně staráme jen o sebe sama. Že nás nezajímá okolí! Máte nějakou představu o službě svému okolí? Co pro ni děláte?

Víte, co je to Prazelenina? Aktivita, která nabízí téměř vše, co naše sbory. Její členy spojuje kus pražského továrního nádvoří v Holešovicích a hora zeminy rozdělená do pravidelných čtverců, na kterých si rodiny s dětmi pěstují zeleninu. Sdílí své výpěstky, mají u toho hřiště pro děti, jeviště, kavárnu, přednášky, muziku... Proč bych měl vyhledávat církev? Co pro mne má?

⁴ Viz Blondýna na stojáka, která vždy hlásá: 90-60-90...

Ať máš před očima míry Kristovy plnosti a neklesáš na mysli
Ať všechny zrcadla ve tvém domě odrážejí Ježíšovu podobu a zvedají tvou mysl
Ať dobře poznáš vyměřené meze svého povolání a podaří se ti je vždycky naplnit
Ať ti na svěřeném hřišti dělá radost hrát, střetávat se, vítězit i čestně prohrávat,
Požehnej ti Pán nad dobrem i zlem, všemohoucí Bůh Otec, Syn i Duch svatý
Nyní i navěky.

KK 9 Halelujah, Chvalte Boha

KK 60 Radostně tě uctíváme... (55 Navštiv nás Kriste žádoucí)

KK 114 Přijď, ó Pane Ježíši

KK 224 Zavítej k nám Duchu svatý